

## ODA A L'HOME DE LA REGALÍSSIA

No vullc saber qui ets, ni d'on vingueres  
fins a la porta alegre de l'Escola,  
ni per què a l'edat de ta vellesa  
véns obligat de vendre  
eixes arrels de pell rogenca i fina,  
grogues per dins, plaents més que no sucre  
al paladar tendral de la infantesa...

No vullc saber qui ets. Jo et veig simpàtic,  
sempre amatent als xics que a tu s'acosten,  
amb eixe feix, tan prim, sota l'aixella  
i en la mà drete la navaixa oberta.

No sé qui ets, ni falta que ho sàpia,  
puix que pels actes cal que hom determine  
si un home és bo o dolent.  
Tu ets per a mi l'amic que cada dia  
he saludat durant mesos i mesos  
vora la porta alegre de l'Escola.  
I pels infants goluts ets més que un pare:  
ets, gran i vell, un àngel.

*Carles Salvador*  
*Almanaque "Las Provincias" 1947*

Tots vosaltres haureu vist un venedor de regalíssia. Carles Salvador fou mestre a Benimaclet, i amb aquesta poesia ens recorda els venedors que solen passar per les portes de les escoles quan els infants estan allí. Mira com el mestre Carles, canta amb frases senzilles i entenedores el vell de la regalíssia, trobaràs l'afecte del mestre per aquell vellet que cada dia "ha saludat" a l'entrada del seu treball. Imagina't el que podrien parlar.

¿Per què diu: "que pels actes cal que hom determine si un home és bo o dolent"?  
¿Quin és el pensament del poeta en la darrera estrofa?